

φέντερ καὶ πολὺ τὰς φρεστάς. Μῆλον οὐδὲ ὅπις
ρεπτή περίτη, καὶ οὐ τέχνη. Μυοῖν δὲ ὅγειρεν με-
ρεῖν τῆς ψυχῆς· μὴ λόγου ἔχοντων, θαυμα-
τῶν εἰς αρπήν, τὸ μέσον αἰσκαθοῦ τε γέροντος,
τὸν δέ ψευδέμονα ἀλλας ἔχειν οὐδὲ, καὶ μὴ φρεστόν·
οπιζεῖν δὲ ὅτι λέπι, τῆς λόγου μάνον.
Οπιζεῖν δὲ ὅτι λέπι, τῆς λόγου τοιαύτης ψευδός
οὐδὲ φρεστής δὲ μηδὲ εἶναι.

Κεφάλαιον 5.

Eπεὶ δὲ οὐδὲ ὅπιστήματα πολλά τούτων
τοῖν τούτοις, καὶ τοῦτος αἰσχύνει τούτων
τοῖν εἰς σὴν αρχὴν τῷ μεταδικτοῦν καὶ πά-
σοις ὅπιστήμασι· μετὰ λόγου γέροντος δέ
τέχνη, οὐτε φρεστής τῷ μεταδικτοῦν δικ-
τικτοῦν· αἵ δὲ τυγχανόστιν οὐδεμία ποτε τὰς
ψευδέμονας ἀλλας ἔχειν οὐδὲ διὰ σοφία τούτων
οὐδὲ τὸ γέροντος σοφοῦ, ποτὲ εἰπεῖν ἔχειν δοκίματα
διετί. εἰ δὲ οὐδὲ ἀληθένος φύσης, καὶ μηδέποτε δικ-
τικούνδικτον ποτε τὰ μὲν ψευδέμονα, καὶ εὐ-
δέλευμα τὰς ἀλλας ἔχειν, ὅπιστήμα, καὶ φρεστή-
σις οὐδὲ, καὶ σοφία, καὶ νοῦς· τούτων δὲ τελέων
μηδὲν εἰς λέπηται εἴη· λέγω δὲ τελέα, φρεστή-
σιν, σοφίαν, ὅπιστήματα, λέπηται νοῦς δὲ τοῦ
ψυχῶν.

Κεφάλαιον 6.

Tήν δὲ σοφίαν εἰς τὰς τέχνας, τοῖς ἀ-
κεφαλίστοις τὰς τέχνας ξποδιδο-
μένη· μηδὲ Φειδίαν, Λευκούργον σοφόν καὶ Πολύ-
κλειτον, αἰδρίαν πυπούν. Ενταῦθα μέρος οὐδὲ
οὐδὲν ἀλλα σπουδώντας τηνίστιν, οὐδὲν
εἰς τηνίστιν τέχνης δένται. εἴδετας σοφοὶς οὐδέ-
ποτε εἰς τηνίστιν τέχνης δένται· τούτων δέ τελέων
ἀντεπέρ Οὐρανούς φυτόν εἰς τὸ Μαργαρίτην,

Τὸν δὲ οὐτὸν αὐτὸν παπιθέει θεοί θεοί,
οὐτὸν αὐτὸν παπιθέει,

Οὐτὸν ἀλλας παπιθέει.

Ἄλλος δὲν δέ τοις ἀκριβεῖστάτην αἵ τις ὅπιστημέν
εῖναι σοφία. δέ τοις σοφός μηδὲ μάνον τοῖς
ἢ τοῖς αρχόντοις οὐδὲν, ἀλλας καὶ ποτε τὰς αρ-
χόντος αἰλιθύειν. εἰστιν εἴδεται σοφία, νοῦς καὶ
ὅπιστήμα, καὶ ὁμέτερ κεφαλίν ἔχουσα ὅπισ-
τήμα την πρωτότοντην ἀποτον γέροντος, εἴπεις τὸ ὅπι-
στήμα, πολεπτικόν, την φρεστήσιν, ποιη-
τηρίαν οὐτεται εἴη, εἰ μὲν τὸ αἴρεσθαι τοῦτο
τὸ κόσμον αἰδρύσαπός δένται· εἰ δὲ, μήτενον
μέρος καὶ ἀγαθόν τετραγονον αἰδρύσαπός καὶ ιχθύ-
σι, τὸ δὲ λευκόν καὶ δύσκολον ταῦτα ἄτι, καὶ τὸ

A sicut etiam circa virtutes. Igitur pruden-
tiam non artem, sed virtutem quandam
esse manifestum est. Cum autem duæ sint
animæ partes, quæ rationis capaces sunt
prudentia alterius virtus esse videretur,
id est opinatioꝝ: nam circa id quod ali-
ter se habere potest & opinio & pruden-
tia versatur. Adde quod neque habitus est
duntaxat cum ratione, cuius rei indicium
est, quod eiusmodi habitus esse obliuio
potest prudentia non potest.

C A P V T VI.

Quoniam vero scientia de vniuersali-
bus ac necessariis existimatio est: re-
rum autem demonstrabilium, scientiaque
omnis principia sunt: cum ratione enim
est scientia: efficitur, ut principijs rei scibi-
lis neque scientia neque ars, neque pru-
dentia esse possit. Quod enim est scibile,
demonstrabile est: hæc autem circa ea ver-
santur, qua esse aliter possunt. Sed neque
vero sapientia horum est: sapientis enim
est, de nonnullis habere demonstrationem.
Si igitur ea quibus verum, & nunquam
fallit dicimus, circa ea que vel possunt vel
non possunt aliter evenire, sunt scientia & sa-
pietia & prudentia, & intellectus: ex tribus
autem horum esse nihil potest, tria dico,
prudentiam, sapientiam, & scientiam, re-
stat intellectus esse principiorum.

C A P V T VII.

DApientiam autem in artibus attribue-
re illis consuevimus, qui absolutissimi
in ipsis sunt: vnde Phidiam sapientem mar-
moratum, Polycletum statuarium sapien-
tem dicimus, nihil aliud hic sapientia no-
mine quam artis ipsius virtutem signifi-
cantes. Ceterum esse alios quoddam omni-
no non ex parte sapientes existimamus,
neque alia aliqua in re sapientes: quemad-
modum inquit Homerus in Margite:

Is nec fōssor erat, nec erat robūsus arator,
Aut alia re aliqua sapiens, sic numina dī-
nūm
Concepsere.

Quapropter exactissimam scientiarum es-
se sapientiam manifestum est. Sapientem
igitur non solum ea quæ ex principiis sunt
cognoscere, sed etiam circa principia ipsa
verum dicere oportet. Quare sapientia
erit intellectus & scientia: ac quasi habens
caput scientia rerum præstissimum. Absurdum enim est, si quis scientiam ciui-
lem, aut prudentiam honestissimam esse
existimat: nisi scilicet homo sit optimum
omnium que in mundo sunt. Nam si salu-
bre & bonum hominibus ac pescibus di-
uersum est, album autem & rectum idem,